

[SAMOKUPIEC *sb m*

D pl samokupc(o)m.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Kupiec mający wyłączne prawo sprzedaży, monopolista; monopola Cn: Prawo przeciwko
Sámokupcom. ŚmigłLichwa 70.

KW, (LWil)